

God, Nederland en Oranje.

I.

Ps. 60: 4-7: „Gij hebt het land geschud, Gij hebt het gespleten: genees zijne breuken, want het wankelt. Gij hebt Uwen volke een harde zaak doen zien: Gij hebt ons gedrenkt met wijnzwelwijn. Maar nu hebt Gij dengene, die U vreezen, een banier gegeven, om die op te werpen, vanwege de waarheid. Sela. — Opdat Uwe beminden zouden bevrijd worden; geef heil door Uwe rechterhand en verhoor ons.”

In de Onze-Lieve-Vrouw Kerk te Breda, de groote Protestantsche kerk, rust het stoffelijk overschot van Engelbert II van Nassau. Deze schoone kerk trekt veel bezoekers, inzonderheid om te bezien het beroemde praalgraf, dat voor Engelbert van Nassau is opgericht. Welk een kostelijk gedenkteken is het. Al wist men het niet, men zou aan alles zien, dat een machtig kunstenaar hier aan het werk is geweest. Men schrijft dan ook dit kunstgewrocht, dat van doorschijnend marmeer is gemaakt, aan niemand minder toe dan aan den grooten beeldhouder Michel Angelo.

In dezelfde kerk bevindt zich ook een keurige graftombe voor Hendrik van Nassau.

In 1451 was Engelbrecht te Breda geboren. Hij behoorde tot de rij van edelen en helden uit het roemrijke huis van Nassau. De vorsten uit dit huis hebben zich gekenmerkt door ridderlijkheid en dapperheid. Eeuwen vóór Prins Willem I zijn goed en bloed gaf voor het verdrukte volk dezer landen, hadden de Nassau's hun zwaard en hun krachten ter beschikking gesteld van de vorsten, die over deze landen regeerden.

Het was dan ook leugenachtige taal, waarmede de Franschen in de 18e eeuw tot de Nederlanders kwamen, als zij

zeiden van het huis van Oranje-Nassau: Zendt dat vreemde huis naar Duitschland terug. Wel waren de Nassau's van huis uit Duitschers, maar het gaat niet aan hen vreemdelingen te noemen. Zoo kan men ons den naam van Europeaan wel ontnemen, omdat het Paradijs in Azië lag en onze stamvaders Aziaten waren. De Nassau's hebben geleefd onder en met het volk dezer landen. Velen hunner zijn in den strijd gesneuveld. Vooral tegen Frankrijk hebben zij telkens onder hunne vorsten het zwaard getrokken.

Engelbert van Nassau had tot zinspreuk: „Ce sera moi, Nassau”, de zinspreuk ook nog gevoerd door onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina. Engelbert stierf kinderloos. Hij was een uitstekend man geweest. De Nederlandsche goederen kwamen aan Hendrik van Nassau, den zoon van Johan. Hendrik van Nassau was de vertrouweling van Karel V, die Keizer werd door zijn invloed en beleid. Hij streed met vóórspoed, aan de spits der Keizerlijke troepen, tegen de Franschen. Hij was Stadhouder van Holland, Zeeland en Friesland. Zijn zoon René volgde hem in de Stadhoudelijke waardigheid op.

René was de eerste, bij wien de naam Oranje gevoegd werd aan dien van Nassau. Philibert van Oranje, de broeder van zijn moeder, sneuvelde op 25-jarigen leeftijd. Deze jeugdige held liet bij testament, titel en goederen achter aan René van Nassau.

Zoo is René de eerste Prins van Oranje uit het huis van Nassau, en was het „Je maintiendrai”, gevoegd bij het „Ce sera moi, Nassau”. René sneuvelde in 1544 tegen de Franschen en maakte tot algeheel erfgenaam zijn vollen neef, den 11-jarigen oudsten zoon van Willem van Nassau—Dillenburg, het kind, dat

Nederland verlossen zou van Spaansch geweld.

Als wij den naam noemen van Willem I, trilt er een snaar in ons hart. Wat hebben wij, naast God, aan hem niet te danken. Geen vrij en onafhankelijk Nederland zou er gekomen zijn, voor zooverre wij, menschen, kunnen bezien, wanneer Willem van Oranje—Nassau het niet voor ons opgenomen had. Prins Willem was de zoon van Graaf Willem den Ouden, ten onrechte ook wel de *Rijke* genoemd, en Juliana, gravin van Stolberg.

Met Willem I wordt de band gelegd door God tusschen Nederland en Oranje, een band, die blijken zal niet verbroken te worden dan ten koste van Nederlands onafhankelijkheid. Geen vrij en onafhankelijk Nederland zonder Oranje. Zoo was het, en zoo zal het blijven.

(Wordt vervolgd.)

WOERDEN.

J. W. GUNST.

ONS ORGAAN.

Aan een lang gevoelde behoefte, aan een lang gekoesterden wensch van het Hoofdbestuur, ja, van alle leden mogen wij wel zeggen, is met de verschijning van het eerste nummer van ons orgaan voldaan.

Reeds bij de oprichting onzer Vereeniging schreven wij in onze statuten o.m. „Zij (de Vereeniging) tracht dit doel te bereiken door:

„3. het zoo mogelijk uitgeven van een orgaan”.

Dat „zoo mogelijk” was er toen bijgevoegd, omdat zeer wel begrepen werd, dat een *eigen orgaan* vooralsnog een illusie zou zijn. Toch werd steeds naar de vervulling dier illusie gestreefd. Wij moesten ons echter lang behelpen. Wel hadden wij in de overdrukken van de 4e pagina van „De Nederlandsche Krijgsman” een zoogenaamd orgaantje, maar die geen vreemdeling in Jerusalem is, stemt toe: 't was behelpen. De beschikbare ruimte was te klein, 't was een overdruk van een gedeelte van een *ander* blad, 't was, in zijn nieuweren vorm, wel niet onaardig, maar toch ieder gevoelde, 't was niet *ons eigen* orgaan.

Niet, dat wij het niet op prijs stelden, dat ons die gunst voortdurend werd verleend, integendeel, onze welgemeende erkentelijkheid aan het Hoofdbestuur van den Nederlandschen Militairen Bond,

voor de verleende gastvrijheid, vond men in alle jaarverslag uitgesproken en kwam ook meermalen bij andere gelegenheden tot uiting.

Wij waren wel dankbaar, maar niet voldaan.

Nu echter hebben wij dan het zoo zeer gewenschte *eigen orgaan*. Wel, zooals no. 1 U doet zien, een zeer bescheiden, maar dan toch een maandblad, dat wij het onze kunnen noemen.

Wij zijn daarvoor dankbaar. In de eerste plaats dankbaar aan den Heere onzen God, Die onze Vereeniging alzóó deed groeien, dat wij tot de uitgave ervan konden komen.

Een „Eben Haëzer” mag dan ook in dit eerste nummer niet ontbreken, want het is de *Heere*, Die ons tot hertoe heeft geholpen.

Dankbaar zijn we ook voor den steun die onze gewone en buitengewone leden en donateurs(trices) daartoe hebben verleend.

Bij de blijdschap, die ons hart vervult, moeten wij echter ook uitspreken, dat het Hoofdbestuur, als Redactie, gevoelt, hoe van nu af aan een gewichtige plicht op zijn schouderen rust. De taak, om dit ons Maandblad tot bloei te brengen, opdat het zich mag uitbreiden in omvang, in het aantal lezers en om het zoo mogelijk, meer dan ééns per maand te doen verschijnen, is voorwaar geen lichte. Maar ook de inhoud zoodanig te doen zijn, dat ons Vereenigingsdoel er door worde bevorderd, zal zeer zeker veel toewijding eischen.

Toch hebben we goeden moed. God, de Heere, Die ons tot hertoe geholpen heeft, zal ook verder helpen. Maar ook de Redactie zal veel hulp en steun ontvangen van de leden onzer Vereeniging waarvan er reeds eenigen hunne medewerking hebben toegezegd.

Wij vertrouwen daarop.

Het is ons voornemen (in hoofdzaak althans), om door ons Orgaan leiding te geven aan den Vereenigingsarbeid, den arbeid der Afdeelingen en Correspondentschappen ter algemeene kennis te brengen, mededeelingen te doen van den arbeid van die Vereenigingen en Bonden, die wij op onzen weg ontmoeten, maar ook, door zooveel mogelijk geregeld een meditatie op te nemen, bevorderlijk te zijn aan de verspreiding der kennis van Gods Woord.

Intusschen zij de verwachting niet te hoog gespannen. Ook deze arbeid zal gebrekkig zijn en te wenschen overlaten.

Houdt daarmede rekening, vrienden en belangstellende lezers. Wij zijn geen geleerden en missen, althans voor 't grootste deel, wat men noemt „een vaardige pen”.

Voor op- en aanmerkingen, oftewel critiek, houden wij ons gaarne aanbevelen, maar men bedenke daarbij wel, dat afbreken van wat een ander opbouwt een zeer gemakkelijk werk is en den bouwer niet vooruit, maar achteruit helpt. *Opbouwen* zij daarom aller doel, ook als critiek niet achterwege blijven kan.

Moge deze arbeid ons met Uw aller hulp en onder 's Heeren zegen wel gelukken, opdat *ons* orgaan een krachtig middel moge zijn om onze Vereeniging tot bloei en innerlijke kracht op te voeren.

Onze verwachting is van den Heere van Wien, ook in dezen, de hulpe komen moet, maar wij roepen het onzen leden, elk in 't bijzonder toe: „**toon steeds en overal dat in Uw hart een plaats is voor UW blad.**”

REDACTIE.

KRACHT.

„Der jongelingen sieraad is hun kracht,” zegt de wijze Spreukendichter. Elk Bijbellezzer verstaat, dat, al is in deze Godspraak wel degelijk verwijzing naar lichamelijke, naar spierkracht, zulks toch niet in bloot materiëlen zin kan bedoeld wezen.

Wanneer zoo tal van jongelingen in onze dagen zich als met woede werpen op de oefening hunner krachten in ontaarden en steeds meer ontaardenden lichaamsport, dan strekt dat schouwspel van hun krachtsvertoon hun geenszins tot sieraad. Veel eer het tegengestelde! „Tweeling is de mensch geboren!”

Tweeling van ziel en lichaam, van geest en vleesch. En eerst dan is des menschen kracht zijn sieraad, wanneer zijn lichamenlijk vermogen zich stelt onder de censuur van zijn geesteskracht en het leven zijner ziele zich uit in de harmonische ontplooiing zijner lichamenlijke krachten. Dan openbaart zich in den mensch, het pronkstuk, de kroon der schepping Gods, weer dat heerlijke

beeld, door den Schepper in hem herschapen.

Voor beide, voor de ontwikkeling en het gebruik van de kracht des lichaams en des geestes geldt voor den jongeling des Predikers woord: „Gedenk aan Uwen Schepper in de dagen uwer jongelingschap.”

Gedenk, dat Uw Schepper de kracht van uw lichaam en van uwen geest in wondere harmonie heeft samengesmolten tot uw ééne menschelijke kracht, tot het sieraad van uw leven, en Hij u de roeping heeft opgelegd, die schoone harmonie domineerend te doen opklinken in het leven der menschen, opdat de wereld van uw sieraad jaloersch worde.

Daar zijn tijden geweest in de Christelijke gemeente, toen men te goeder trouw meende de wereldmacht, den sterken arm des gewelds te moeten stellen in dienst der actie van het Christelijk geloof, om door kracht en geweld de wereld te veroveren.

De tijden van secularisatie.

Daar zijn andere dagen geweest, toen het Christelijk geloof dacht zich uit de wereld te moeten terugtrekken, die wereld te moeten overlaten aan den Booze en de inwerking van het booze, om het Godsrijk te stichten buiten de grenzen van het leven der menschenwereld.

De dagen van ascetisme en valsche mystiek.

‘t Waren beide verkeerde tijden! Tijden van achteruitgang van „het echt menschelijke” en verdonkering van het schitterend goud van Gods Tempel op aarde.

De kiem dezer valsche opiniën lag daarin, dat de Christusbelijders uit het oog hadden verloren het door God gelegde verband tusschen lichaam en ziel, tusschen wereld en Godsrijk, tusschen Schepping en Herschepping. De harmonie der Kracht was verbroken en deswegen was noch lichaams-, noch geesteskracht, noch materieele noch moreele kracht meer *sieraad*.

Het zout was smakeloos geworden en dies tot geen ding nut meer.

Het goud had zijn glans verloren, het was verdonkerd en kon dus geen schittering meer verleenen aan den Troon des Konings. Toen trok het klatergoud van den Troon des Satans de bewonderende blikken tot zich.

(Wordt Vervolgd.) R. A. d. O

Woningcoöperatie en

— Haarlevijk zal binnen enkele jaren een groot garnizoen hebben te huisvesten.

In Haarlevijk is nu reeds gebleek aan geschikte woningen voor gekwote onderofficieren. Hoe zal 't dan in de toekomst zijn?

't Kan niet anders dan toegezicht worden, dat onderofficieren van dat garnizoen met collega's, wier toekomst waarschijnlijk daar ligt, getoosd hebben een open oog voor dien woningnood te hechten en het goede beginsel van „self-help" te willen in praktijk brengen.

Er is een „coöperatieve bouwvereniging" gesticht. Uttersend! De vereniging „Ons Belang" heeft dit streven der betrokken onderofficieren gestoesd. Ook deze steun verdient lof!

Edoch . . . voor wat, hoort wat! En dit heeft nu weer tot iets onoprechtigs in deze zaak geleid.

De statuten der „Bouwvereniging" houden een bevoorrchtng in van den „Ons-Belanger" boven den collega, die wel lid der „Bouwvereniging", maar — om welke reden dan ook! — niet van „Ons Belang" is.

Dat is van de zijde van „Ons Belang" natuurlijk propaganda voor hare zaak; op haar standpunt te begripen.

Maar is dat nu ook recht?

Wanneer we zien, hoe voor weinige dagen in de Raadszalen des Lands tot zelfs uit den maad der hoogste Lagerautoriteit over de vereniging „Ons Belang" de staf is gebroken, dan is het toch licht te begripen, dat er onderofficieren zijn, die het lidmaatschap dieser vereniging ongeoorloofd achten!

Omdat te „pluinstokers" van de „hooge omer" zijn?

Dat behoeft volstrekt niet! Er zijn heel wat onderofficieren, die het gewarigste element in het streven van Ons Belang veel eer ingesien hebben dan minister Cool.

Hoe het zij! Wij kunnen niet meer doen aan de versterking der macht van Ons Belang, ook weer langs dezen weg. En we achten den „lock out", die het gevolg dieser bevoorrchtng is ten eenemaal innoverel.

Als er sprake komt van „scheidsmannen in het onderofficierenkorps", dan is hier allensins aanleiding.

Dat Ons Belang deze coöperatie steunt, reeds zonder voorbehoud te prij-

zen zijn, indien daarbij alle e'igen belang ware uitgesloten. —

(We spreken natuurlijk van andere dingen dan van rente voor geleend kapitaal).

Om deze redenen zijn er dan ook reeds onderofficieren, die van harte gaarne aan deze coöperatie zouden hebben willen meedoen, maar zulks niet konden!

Erger zal deze ongerichtigheid nog worden, indien — ook gelijk het plan is — op grond van de bepalingen der woningwet bij Rijk en Gemeente steun zal worden gezocht.

Werd dat verkreven, dan zou met de financiën van Rijk en Gemeente steun worden verlernid aan een zaak, die niet in het belang is van alle onderofficieren, die toch gelijkelijk bij de zaak belang hebben.

Ook andere onderofficieren dan de leden van Ons Belang willen worden medegesteld onder „de onderofficieren", ook al sluit Ons Belang hen er buiten door het telkens weer te doen voorkomen, alsof hare vereniging nu vertegenwoordigen de onderofficieren!

Deze pretentie is onjuist en aanmatigend!

Ze doet velen silt!

't Is een te hopen, dat de betrokken autoriteiten sich deren stand van zaken goed inzien, alsof er werde overgegaan tot wettelijke erkensing en verlesing van voorschiet.

fermand, die nog meegedeild wil worden.

AFDEELINGSBEZOEK.

In opdracht van het Hoofdbestuur werd in de maanden November en December j.l. door ondergetoekende een bezoek gebracht aan de afdelingen (of correspondentieschappen) in Broda, Harleem, Leiden, Amsterdam, Hoorn, Lelouwarden, Zwolle, Kampen, Haarlevijk, Schiedamschen.

Met blijdschap werd opgemerkt dat onze posten en wachten overal waakzaam en werkzaam waren.

Hier en daar wordt de arbeid belemmerd door detachering en wapenhandel, maar toch verliet men den moed niet. Dat behoeft ook niet.

Niet in de groothed van 't ledental is onze kracht gelagen, maar weinig en alleen in de diepte van overtuiging van het beginsel, dat ons tot grondslag en ten richtaaner is.

Die geloofsovertuiging viel overal

waar te nemen en gaf reden tot groote dankbaarheid.

Het „geloof” toch overwint de wereld en dat alleen kan in onzen arbeid alle moeiten en bezwaren wegruimen en in de kracht en mogendheid des Heeren ons doen pal staan.

Met bijzondere dankbaarheid maak ik melding van den hartelijken steun van vele echtgenooten onzer leden (ook de huismoeder te Hoorn).

O, neen, schrik niet, onze vrouwen blijven op haar terrein. In de heerlijke roeping van vader en moeder.

Vele malen moest ik onderweg vertoeven en overnachten.

De hartelijke ontvangst en de gulle gastvrijheid was mij op de vaak moeilijke reizen een heerlijke verkwikking.

Het met elkander bespreken van den arbeid in 't Godsrijk, ten dienste onzer militairen, de zegeningen Gods, die overal vielen op te merken, het ontlokte meningen toon van dankbaarheid over de goedertierenheden des Heeren.

Allen zusters hartelijk dank.

Zegene de Heere allen arbeid Zijn Naam tot Eere.

v. OOSTEROM.

Afdeelingnieuws.

Afd. Haarlem.

De winter-arbeid is geregeld. Om de veertien dagen wordt vergaderd met gewone en buitengewone leden. Op deze vergaderingen worden onderwerpen uit het Orgaan en „Onze Gids” besproken. Pogingen zullen worden aangewend om vergaderingen te organiseren met dichtbij zijnde Afdeelingen. In het Tehuis voor Militairen zullen in de maanden Januari, Februari, Maart en April sprekers voor ons optreden in openbare vergadering. Een tweetal vereerde predikanten gaven bereids hun toezegging. Het houden van lezingen voor Jongelingsverenigingen enz., is opgedragen aan de brs. Wierda, Koomen en Nijholt. De bedeltocht voor „Onze Gids”, die geruimen tijd noodwendig werd gestaakt, is weder met nieuwen moed aangevangen.

Geve de God des Hemels ons zijn zegen, en bidden wij van Hem bij voortduring kracht en wijsheid.

De Secr.

Afd. Gouda.

28 December a.s. hoopt de afd., zoo de Heere wil en wij leven, haar jaarvergadering te houden. Als sprekers zullen optreden: de WelEdelGestr. Heer P. van Wigheren, reserve 2e Luitenant, met het onderwerp „Onze Defensie” en het H.B.-lid R. A. den Ouden met het onderwerp „een Chr. leger in een Chr. natie”.

Op 10 Januari 1911 zal onze eerste gecombineerde vergadering der afd. Gouda, den Haag en Leiden, te Gouda plaatsvinden.

Inleider de Adj.-Onderoff. van Helden van 's Gravenhage, met het onderwerp „Onze arbeid naar binnen en naar buiten”.

Na deze zullen er nog twee gecomb. vergad. plaatsvinden. Half Febr. eene te 's Hage met een inleider of spreker van de afd. Leiden, en begin Maart eene te Leiden met een inleider van de afd. Gouda. De onderwerpen voor die vergaderingen zijn nog niet bekend. Dat de Heere ons zijn onmisbaren zegen schenke.

De Secr.

Afd. Breda.

Dinsdag 29 November hield de Afdeeling Breda eene Vergadering ter bespreking van den winterarbeid. Het bestuur had aan alle leden van te voren een plan van arbeid uitgereikt en kon dit puntsgewijze worden besproken. Het Hoofdbestuurlid v. Oosterom was uitgenoodigd deze Vergadering te komen bijwonen, om zoonoodig raad en inlichtingen te kunnen geven.

We mogen direct wel vermelden dat we door die vergadering gesterkt en opgewekt werden om niet op onzen weg te blijven stilstaan, maar in 's Heeren kracht onze taak, die dien avond zoo duidelijk zichtbaar voor ons werd, getrouw te blijven vervullen. Een uitgebreid arbeidsveld ligt voor ons niet om te overzien, doch we wenschen slechts te beginnen met datgene wat ons voor de hand ligt en laten het overige rusten, totdat het ons gegeven wordt daaraan te beginnen. Door elkander onze plannen en besluiten mede te deelen, kunnen de Afdeelingen veel van elkander leeren. De Afd. Breda besloot daarom het resultaat harer besprekingen als verslag in het Orgaan te plaatsen.

Besloten werd tweemaal per maand

eene Vergadering te houden, waarop ieder lid bij toerbeurt eene lezing zal houden, welke daarna zal worden besproken. — Vrije keuze van onderwerp.

Er werd op gewezen dat het wenschelijk is als onderwerp der lezing te kiezen de stukjes uit „Onze Gids”. Nog beter was het, ze ook in het Tehuis te behandelen, zoodoende zal meer worden voldaan aan de door de Commissie van de Gids uitgesproken gedachten, voorkomende in het 4^e jaarverslag der Vereeniging.

De vergaderingen worden opengesteld voor belangstellenden, voornamelijk onderofficieren van onze levensrichting, correspondenten, geen onderofficier zijnde, en anderen, die door het bestuur zullen worden uitgenoodigd. Aanbeveling verdient het, goed het oog te houden op de onderofficieren-leden die voor verschillende cursussen in het garnizoen worden gedetacheerd. Hier troffen we er aan bij den gymnastiekcursus, uit den Bosch en uit Middelburg. Het spreekt vanzelf, dat we die op onze Vergaderingen uitnoodigden, waaraan zij ook voldeden.

Als tweede punt was ter bespreking de arbeid der leden in het Tehuis. Hiervoor gaf br. v. Oosterom ons vele nuttige wenken. We hopen dat deze br. nog eens gelegenheid krijgt de verhouding tusschen huisvader en de N. C. O. O. V. meer uitvoerig in het Orgaan te bespreken.

De taak van den huisvader kwam, meenden wij overeen met de taak van vader in een Chr. gezin, hij moest zijn, priester in eigen huis. Hij hield toezicht in het Tehuis, doch de organisatie van Vereenigingen enz. moest, behoudens zijne medewerking, uitgaan van de bezoekers zelf.

We moesten daarbij in het oog houden dat gymnastiek en schermvereenigingen reciteerclubs e. d. zeer waren aan te bevelen, doch dat ons doel hooger moet zijn, bevorderen van de verspreiding der chr. beginselen. Bedoelde vereenigingen konden wel middel, maar zelf niet het doel zijn.

Drie leden stelden zich beschikbaar om op vergaderingen van J. V. in den omtrek lezingen te houden, ten einde de taak onzer Vereen. bekend te maken en samenwerking te zoeken. De eerste lezing die reeds deze maand voor eene Afd.-Verg. van J. V. te Breda zou worden gehouden,

werd door den betrokkene in de vergadering voorgelezen, om zoo mogelijk beter voorbereid daarmede te kunnen opkomen. We hopen dat deze br. succes van zijn werk moge hebben. Door br. v. Oosterom werden eenige inlichtingen en wenken gegeven, en hopen wij dat ook deze tak van onzen arbeid zal kunnen worden doorgezet. Met tractaat-verspreiding zou ook dezen winter worden voortgegaan. De aandacht werd gevestigd op het verspreiden der scheurkalenders. Van Ds. Kropveld was in antwoord op ons schrijven bericht gekomen, dat de scheurkalenders aan het adres van den huisvader zouden worden afgezonden. Het zou op prijs worden gesteld als de N.C.O.O.V. zich met de verspreiding wilde belasten. Dit was juist ons doel, en zullen ze zooveel mogelijk over de compagniën worden verdeeld en het geheele jaar toezicht er op worden gehouden, zoodat ze niet worden meegenomen naar huis of met elken bezitter zouden verhuizen.

We zouden gaarne zien, dat ons nieuw Orgaan in de cantines ter lezing werd gelegd, waarvoor leggers zouden kunnen worden aangeschaft. We zullen ons hieromtrent tot het H.B. wenden. De brieven aan de ouders hebben niet die uitwerking gehad, die we er van verwachtten en zullen deze worden ingericht als die van Gouda. Aan de inzameling van gelden voor „Onze Gids” zou worden doorgewerkt. Medegedeeld werd, dat het grootste gedeelte onzer schuld betaald was. Afdrukken van de liederen uit Onze Gids zouden worden ontvangen en zal het bestuur verzoeken dat deze op den zangcursus verbonden aan de huishoudelijke school, zullen mogen worden beoefend. (Ter navolging, Red.) Er zal nog worden getracht dezen winter eene openbare vergadering te houden.

Hierna werd nog eens het woord gegeven aan br. v. Oosterom, die ons door zijne opwekking zoo wist te boeien, dat we gevoelden dat het den Heiligen Geest zou bedroeven zoo we niet aan die opwekking gevolg zouden geven. De toekomst zal leeren hoe de leden daaraan hebben voldaan.

Als slot mogen we nog wel melden dat in de geschiedenis onzer Afd. gebreken is en nog altijd blijkt, dat het eene der grootste hoofdzaken voor ons werk is, de bekwaming der leden voor hun taak als Chr. onderofficier.

Aangezien de regeling is opgedragen aan het H.B. (zie pag. 15 en 16 Jaarverslag) heeft het H.B. NA RIJPSBERAAD, deze vorm vastgesteld. Het gaat niet aan om nu maar zoo gauw mogelijk weer een anderen vorm aan ons blad te geven. Laat de practijk ons leeren, maar dan een weinig geduld. De afdeelingen moeten gelegenheid hebben tot overweging, wat aanbevolen wordt.

Red.

1911.

Ook 1910 ligt weer achter ons. Wij treden een nieuw jaar in. Wat dat jaar in zijn schoot verborgen houdt, wij weten het niet. Hoe het met onze Vereeniging zal gaan, wij weten het niet.

Maar dit weten wij wel, het zal alles gaan naar des Heeren raad en naar Zijn wijs bestel. Zoeken wij daarin rust, bij al wat ons mocht verontrusten.

Ook weten wij dit, dat wij hebben te arbeiden terwijl het dag is, dat wij onze krachten hebben te geven in den dienst van Koning Jezus.

Dat wij dus ook voor onze Vereeniging hebben te doen wat wij kunnen doen, met onze macht, dit door ons allen begrepen wordt.

Moge het blijken in 1911 dat de Heere zegene onze Vereeniging en al hare leden en make ons getrouw.

HET HOOFDBESTUUR.

Onder hartelijke dankzegging berichten wij de ontvangst van f 7,50, ons door Ds. G. R. te W. toegezonden, als deel eener gehouden collecte op het Oosterzendingfeest te Ruurlo, bestemd voor den arbeid der N. C. O. O. V.

Vinde dit schoone voorbeeld navolging.
DE PENNINGMEESTER.

Van de Gids-commissie.

Voor de verspreiding der liederen uit „Onze Gids” ontvingen we van Mr. Dr. v. d. P. S. te Doorn f 5. Zegene de Heere gever en gawe.

Namens de Gids-commissie,
J. C. KOOPMANS.

Koekoekstraat 71.

UTRECHT 20 DEC. 1910.

Officieele berichten.

Zooals reeds blijkt is ingevolge de uitgebrachte stemmingen aan het orgaan de naam „Onze Banier” gegeven.

Aan iederen afdeelingsecretaris wordt, aanvangende met dit nummer een exemplaar orgaan voor het archief toegezonden; wij vertrouwen dat hiermede aan het verlangen van velen wordt voldaan.

Wegens de vele advertentiën kon dit eerste nummer verschijnen met een buitenblad (omslag). Aangezien dit voorloopig nog wel geen regel zal zijn, en het gestelde onder het hoofd op het buitenblad wegens de plaatsruimte slechts wordt opgenomen als het blad met een omslag uitkomt, wordt bewaring van dezen eersten omslag bepaald aanbevolen.

Mededeelingen enz.

Den afdeelingen die zulks vroegen wordt het gevraagde aantal den andere, afdeelingen 10, den correspondentschappen 2 exemplaren van dit orgaannummer gezonden voor propaganda; daarbij worden tevens 2 maatjes voor de advertentieregels gevoegd zoodat iedere afdeeling zelf de advertentieprijs kan berekenen en nadere opgaven daartoe dus overbodig geacht worden. Aan iederen adverteerder, niet lid der vereeniging, wordt een z.g. bewijsnummer toegezonden.

Beleefd wordt verzocht aan hen die zich in den loop van de maand Januari als abonné opgeven direct een van de bovenbedoelde exemplaren ter hand te stellen, waardoor het abonnement dus 1 Januari 1911 ingaat. Ter vereenvoudiging van het werk, zoude ik bijzonder op prijs stellen indien in den zevervolge adresveranderingen op een afzonderlijk stukje papier worden opgegeven.

Aangezien op 1 Februari de verslagen van Secretaris en Penningmeester aan de afdeelingen verzonden moeten worden, zoude ik gaarne de verslagen van afdeelingen, correspondenten, commissiën en ook van Ned. Indië voor of op 10 Januari 1911 ontvangen.

J. VAN MOURIK, Secretaris.

Correspondentie.

P. te L. Vraag 1 door u gesteld zullen we doorzenden aan het Hoofdbestuur, ter overweging om van antwoord te dienen.

Ter beantwoording van vraag 2 behoeven wij u slechts te verwijzen naar orgaan No 7 van Juli 1910 het stukje getiteld:

„Wat zal er met deze Jongelingen.”

Correspondent Schoonhoven. Overweeg eens of ook niet in S kan worden gehandeld zooals staat aangegeven in het bovenaangehaald orgaan Nr. Gaarne bericht.

I. te L. In verslag 8e Jaarverg. Bijlagen blz. 11 t.m. 51 is zeer veel wat u nuttig is. Zie ook de verschillende uitgaven „Onze gids” o.a. 8e Uitg. blz. 25 en 36.

D. G. te A. D. te Z. Dank voor toezending.

Moge dit verslag er toe medewerken dat Afdelingen die den winterarbeid nog niet terhand namen, er thans mede beginnen.

Zelf zullen zij voldoening vinden wanneer de arbeid met kracht wordt aangepakt.

De Secretaris Afd. Breda
H. BEST.

Brieven uit Haarlem.

I.

Het is mij aangenaam bij den aanvang van het jaar 1911 een kort briefje te mogen schrijven.

Alvorens dit te doen, wensch ik al de broeders onzer Vereeniging Gods onmisbaren zegen toe. Het zij ons gegeven met liefde en bijdschap werkzaam te zijn en te arbeiden in den dienst des Heeren.

Een nieuwen jaarkring treden wij in. Ook een nieuw tijdperk in onzen Vereenigings-arbeid.

Een zelfstandig orgaan. Gode zij dank. Er is vooruitgang. Laat ieder onzer nu ook met de gaven van God hem geschonken woekeren, en ons Hoofdbestuur steunen in de moeilijke taak die het aanvaardde.

Nu is er vóór alles medewerking noodig. Laat ons orgaan zijn de stem der vereeniging. Laat in het orgaan de getuigenis te lezen zijn, dat wij in oprechtheid hunkeren om te zijn dragers van de wapenen des geloofs.

Haariems Afdeling nam zich voor met alle kracht die in haar is, den bloei te bevorderen, het is mij aangenaam dit te mogen mededeelen.

Welnu het zij ons aller streven. Ook uw Haarlemsche brieveschrijver zal gaarne een steentje bijdragen, zij het dan ook in eenvoudigheid. Tot nu echter genoeg, in volgende nummers geeft u mij, geachte Redactie, naar ik vertrouw, wel de gelegenheid om eens met de broeders te wisselen van gedachten over enkele urgente onderwerpen, onzen arbeid betreffende.

Van harte gegroet, W.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Zoo is dan nu het eerste nummer van „Ons eigen orgaan” verschenen. Hoewel wij het Hoofdbestuur zeer dankbaar zijn voor al de gedane moeiten en verrichten arbeid, die de oprichting zeer zeker veroorzaakte; toch heeft het ons, d. w. z. de afdeling Deventer, niet kunnen

bevredigen, dat de afdelingen zoo geheel onkundig gelaten zijn omtrent de plannen dien-aangaande van het H. B. Wij vermoeden dat alle leden met ons gemeend zullen hebben dat dit orgaan in courantvorm zou verschijnen. Zelfs in de circulaire's van het H. B. omtrent „eigen orgaan” van den 18 October en den 1e December 1910 werd dienaangaande niets meegedeeld. Alleen toen in de laatstgenoemde circulaire gesproken werd van pagina's groot 27 bij 19 cM., wakte dit bij ons een vaag vermoeden, dat het blad in tijdschriftvorm zou verschijnen. Door br. van Mourik werd ons op een desbetreffende vraag eindelijk iets meegedeeld en zoo hoorden wij op 6 December voor het eerst, dat het orgaan in tijdschriftvorm zou verschijnen, en bij voldoende advertentiën daarvoor een omslag bestemd zou worden.

Steeds heeft de afd. Deventer gemeend (ik geloof, naar aanleiding eener bespreking op de voorlaatste cursusvergadering) dat wij een orgaan kregen half zoo groot als de „Ned. Krijgsman”. Toen dan ook de afdelingen bij circulaire 18 October werden uitgenoodigd, te trachten advertentiën te krijgen, voldeed ook onze afd. aan deze uitnodiging en nam reeds een paar jaarabonnementen voor advertentiën aan daarbij een halve „Krijgsman” als voorbe'dblad gebruikende. Nu krijgen, of liever hebben wij een tijdschrift met veel kleinere pagina's dan de adverteerders denken. Bovendien zal nu, indien een der leden een familie-advertentie heeft te plaatsen, deze advertentie een plaats vinden op den omslag, o.i. een zeer ongewenschte en ook ongepaste plaats. Wij waren het dan ook in 't geheel niet eens met het H.B. en onze penningmeester, br. Lemstra, begaf zich 7 December naar Amersfoort, ten einde mondeling bij den Hoofdbestuur's-Secretaris onze bezwaren in te dienen en toe te lichten. De bezwaren van Deventer zijn door het H.B. overwogen, doch het onderschrijft deze bezwaren niet.

Deventer meent, dat een courant eerder gelezen zal worden dan een tijdschrift. Het H.B. vertrouwt het tegendeel.

Deventer vindt de vierde en zoonodig ook de halve derde pagina eener courant geschikter plaats voor advertentiën dan een omslag van een tijdschrift. In het bijzonder geldt dit van familie-berichten. Het H.B. geeft de voorkeur van plaats aan een tijdschriftomslag.

En dan weet Deventer niet waar men met de advertentiën heen wil, wanneer er niet genoeg inkomen om het omslag te vullen, en dit omslag daarom eens (volgens het H.B.) achterwege moet blijven. Dit bezwaar komt niet voor bij courantvorm.

Deventer kreeg geen gelijk. Eerst wilde de afd. nu een rondschrjven richten aan alle afdelingen met verzoek met de afd. Deventer het H.B. voorstellen op zijn plannen terug te komen en alsnog het orgaan in courantvorm uit te geven. Doch nu de tijd vóór Januari daartoe ontbreekt, zal de afd. Deventer bij het H.B. een soortgelijk voorstel indienen ter behandeling op de Alg. Vergadering; en hoewel zij dan niet geheel reglementair doet, wat tijd van indiening betreft, zal het H.B. in dit bijzonder geval dit voorstel wel op de Alg. Vergadering doen behandelen.

Namens de Afd. Deventer,

JOH. KRÖÖSHOF, Secretaris.

Deventer, 19-12-1910.